

Arrest

nr. 347 051 van 22 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Chaussée de la Croix 8
1340 OTTIGNIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, in aanwezigheid van haar voogd, en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat V. HENRION.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige België binnengekomen op 15 juli 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op dezelfde datum.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 maart 2025 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 5 mei 2025.

Op 29 juli 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Madhiban minderheidsclan (deel van de Gabooye) te behoren. U bent geboren in Burao in de provincie Togdheer in Somaliland en woonde daar met uw ouders, uw twee zussen en uw vier broers. Ook de dochter van de zus van uw moeder woonde bij jullie. Uw vader herstelde schoenen.

U werd sinds uw kindertijd gediscrimineerd omdat u tot een minderheidsclan behoort. U ging naar school en werd vaak beledigd en geslagen door andere kinderen. Eén keer overtuigden kinderen u om in een put te klimmen en gooiden ze zand en stenen op u zodat u er niet meer uit zou raken. In 2021 stopte u met school omdat uw ouders het niet langer konden betalen. In uw vrije tijd voetbalde u in de wijk. Ook daar werd u vaak beledigd en geslagen. U werd een keer in het water geduwd toen u ging zwemmen.

Enkele dagen voor uw vertrek stuurde uw vader uw zus naar een klant om geld op te halen. Deze man, die van een meerderheidsclan was, verkrachtte uw zus. Iedereen in de wijk wist dat dit gebeurd was. De volgende ochtend pleegde uw zus zelfmoord. Uw vader ging naar de man die uw zus verkrachtte en doodde hem. De clan van die man ging op zoek naar uw vader omdat de dood van iemand van een minderheidsclan niet evenredig was aan die van iemand van een meerderheidsclan. Uw vader is gevlucht, waardoor deze clan uw gezin viseerde. U verbleef met uw moeder en de kinderen in een ander huis. Uw moeder besliste dat u het land moest verlaten.

U vertrok uit Somalië in april 2023 en reisde naar Europa. U kwam aan in België op 15 juli 2024 en diende dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een attest van uw clan, foto's, een attest van uw littekens, een brief van een psycholoog, documenten over uw activiteiten in België en een certificaat van een computercursus in Somalië.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

U verklaarde dat u kampt met psychische moeilijkheden omdat u bezorgd en eenzaam bent. U heeft slaapproblemen en nachtmerries (CGVS, p. 16). U legde een attest neer om dit te staven. Dit betreft geen medisch attest waaruit na een diepgaand medisch onderzoek blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van u asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen.

Vooreerst worden er bedenkingen gemaakt bij uw bewering dat u tot de minderheidsgroep Gabooye behoort. Zo verklaarde u dat de kinderen van uw clan niet naar school gaan omwille van de beledigingen en slagen die ze krijgen. Ook om financiële redenen gaan kinderen van de Gabooye clan niet naar school (CGVS, p. 9). Dit blijkt ook uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier. U verklaarde dat uw gezin erg arm is. Uw vader herstelde schoenen en uw moeder bleef thuis, er was onvoldoende geld om de andere kinderen naar school te sturen. Toch ging u zelf gedurende zeven jaar naar school en volgde u nadien nog een computercursus (CGVS, p. 8 en p. 17). Het is niet aannemelijk dat u als lid van de Madhiban clan

gedurende al die jaren naar school bleef gaan, terwijl uw familie in armoede leefde en er eigenlijk geen geld was voor uw school. Bovendien stelde uw moeder zelf voor dat u zou stoppen omwille van de moeilijkheden die u onderging en de financiële problemen (CGVS, p. 9). Toen u hierop werd gewezen, antwoordde u dat u gefascineerd en gemotiveerd was om te leren (CGVS, p. 10). Dit antwoord kan de onaannemelijkheid niet uitklaren. U verklaarde immers niet van waar uw ouders dan toch het geld vandaan haalden om u jarenlang naar school te laten gaan. Bovendien lijkt u er nogal licht over te gaan dat u op school op dagelijkse basis geweld en slagen moest incasseren (CGVS, p. 10). Dat u simpelweg stelde dat u als kind en toen u ouder was 'gewend was aan deze problemen' en zeven jaar op deze manier naar school bleef gaan omdat u wilde leren, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen (CGVS, p. 10). Ook het gegeven dat u daarna een computercursus volgde doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo zou u gestopt zijn met school in 2021 omdat u te veel problemen had met andere jongens en omdat jullie het niet konden betalen (CGVS, p. 10). Uit het certificaat van uw computercursus blijkt echter dat u deze cursus volgde van 1 mei 2021 tot 30 oktober 2022, aan het Orbit International College, het grootste college in Somaliland voor technologie (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u als lid van de Madhiban clan en zonder geld hier kon gaan studeren houdt geen steek. Bovenstaande elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw behoren tot de minderheidsclan Madhiban.

Verder verklaarde u in het algemeen tijdens uw kindertijd vaak gediscrimineerd te zijn en lastig te zijn gevallen omwille van uw clan. Kinderen zochten op school en tijdens het voetballen ruzie met u en beledigden u. U kon zich niet verdedigen omdat u geen steun vond bij uw clanleden. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u toch steeds met andere kinderen samen ging voetballen en zwemmen in de buurt (CGVS, p. 10-11). Het is niet aannemelijk dat u in uw vrije tijd telkens nog mee ging voetballen als u daar constant werd aangevallen door de andere kinderen. Ook uit uw foto's blijkt dat u vooraan in de klas uitleg mocht geven en dat u toegang had tot een klein voetbalstadion met kunstgras. Deze elementen ondermijnen nogmaals uw verklaringen over het behoren tot een minderheidsclan.

Gezien het feit dat u behoort tot een minderheidsclan niet geloofwaardig bevonden wordt, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de andere vervolgingsproblemen die u inroept. Wat betreft deze problemen wordt het volgende opgemerkt.

U verklaarde dat uw zus verkracht werd en zelfmoord pleegde en dat uw vader F.(...), de dader die tot een meerderheidsclan behoort, gedood heeft. Uw gezin werd hierna door de meerderheidsclan gevisieerd omdat ze oordeelden dat F.(...) meer waarde had dan uw zus (CGVS, p. 6). Om te beginnen is niet aannemelijk dat u omwille van deze reden vervolgd werd, gezien uw behoren tot een minderheidsclan niet geloofwaardig is. Verder moet worden opgemerkt dat uw moeder besliste dat u het land moest verlaten omdat uw vader op dat moment vermist was en u in zijn plaats gezocht zou worden (CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw vader, uw moeder en uw broers en zussen nog steeds aanwezig zijn in Burao en op het platteland buiten de stad verblijven (CGVS, p. 7). Dat u voor uw leven moet vrezen terwijl de rest van het gezin, inclusief uw vader die gezocht wordt, daar nog wonen houdt geen steek.

Daarbij is het niet aannemelijk dat uw gezinsleden daar al meer dan twee jaar wonen zonder aangevallen te worden door de clan van F.(...). Toen u met deze onaannemelijkheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat uw vader en uw gezin er in het geheim verblijven en dat ze zich verborgen houden voor de clan van F.(...). U slaagde er echter in om informatie over uw gezin te vergaren door contact op te nemen met een verwant van uw familie die in de buurt woonde en zich via via informeerde over de verblijfplaats van uw gezin (CGVS, p. 7). Het is niet aannemelijk dat u vanuit België de locatie van uw gezin kan achterhalen via enkele clanleden, maar dat de clan van F.(...) niet in staat zou zijn om op dezelfde manier de locatie van uw gezin te weten te komen. Dat ze zich bovendien zo dicht in de buurt van de stad schuilhouden valt niet te rijmen met het gegeven dat ze voor hun leven vrezen. Ook dit element brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang.

Voorts wees u er op dat u 14 jaar was toen u vertrok en dat u reeds meer dan twee jaar in België bent. U leert hier de taal en probeert te integreren (CGVS, p. 16-17). U legde attesten neer van activiteiten waar u in België aan deelnam. U toont echter niet aan dat of waarom het voor u onmogelijk of onoverkomelijk zou zijn om zich, wanneer u zich naar Somalië zou begeven, aan te passen aan de plaatselijke maatschappij en cultuur. Bovendien moet worden opgemerkt dat u in Somalië naar school ging en dus vertrouwd was met de normen en waarden van de samenleving (CGVS, p. 6). U heeft verder nog steeds contacten in Somalië, aan wie u documenten en informatie over uw gezinsleden opvraagt. Uw netwerk kan u dan ook bijstaan in geval van terugkeer naar uw land. Er kan geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit uw verblijf en integratie in België.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde een attest neer waarin littekens beschreven werden die u zou opgelopen hebben door de discriminatie omwille

van uw minderheidsclan. Dit attest is echter gebaseerd op uw eigen verklaringen. Uit de beschrijving van de littekens kan niet afgeleid worden waar, wanneer en in welke omstandigheden u deze verwondingen heeft opgelopen. De bewijswaarde van dit document is bijgevolg laag. U legde daarnaast foto's neer van uw familieleden en uw omgeving in Somalië. Deze foto's worden hier niet betwist. Verder legde u een brief neer om aan te tonen dat u tot de minderheidsclan Madhiban behoort. Deze brief kan de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet weerleggen. Het betreft een kopie die geen waarborg kan bieden inzake authenticiteit. Bovendien hebben dit soort documenten enkel het vermogen om een geloofwaardig asielrelaas te ondersteunen, wat hier niet het geval is. Daarnaast heeft de brief een gesolliciteerd karakter, aangezien u deze brief pas liet opstellen op 6 maart 2025 en dit ter staving van uw asielrelaas.

U stuurde na het persoonlijk onderhoud opmerkingen door over de schrijfwijze van bepaalde woorden, over handgebaren die u maakte tijdens het persoonlijk onderhoud en over verduidelijkingen van wat u verklaarde. Met deze opmerkingen werd rekening gehouden, maar ze kunnen bovenstaande beslissing niet veranderen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Burao van het district Togdheer in Somaliland, te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op https://www.refworld.org/type_COUNTRYPOS_UNHCR_SOM_6308b1844_0.html of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/ euaa coi report somalia security situation 20230222.pdf>, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. De oostelijke delen van de regio's Sool en Sanaag en het district Buuhoodle in de regio Togdheer worden wel nog steeds betwist tussen Puntland en Somaliland. In Puntland wordt Deni op 8 januari 2024 herverkozen als president. Deze verkiezingen verlopen incidentloos. Ook in Somaliland worden er verkiezingen georganiseerd. In juli 2024 is er een opflakking van geweld tussen clanmilities en de regeringstroepen over de nakende verkiezingen maar een bemiddeling door clanoudsten brengt hier een eind aan. Op 13 november 2024 wordt Abdirahman Mohamed Abdullahi "Irro" (Somaliland National Party/Waddani) verkozen tot de zesde Somalilandse president. Deze directe verkiezingen verlopen transparant en vreedzaam.

De drie regio's **Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer** in **Somaliland**, met uitzondering van de stad Buuhoodle, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 respectievelijk twee en vijf veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. In de regio Togdheer vinden er 16 incidenten plaats. Het gaat voornamelijk om incidenten waarbij het Somalilandse leger, soms met de hulp van de Sool Sanaag en Bari (SSB)-militie, en de SSC-militie betrokken zijn. Er worden ook enkele clangevechten genoteerd tussen de milities van de Dhulbahante en de Habar Jeclo. ACLED noteert voor deze verslagperiode 42 dodelijke slachtoffers in Togdheer, waarvan de meerderheid (37) clanmilitieleden en leden van de SSC- en SSB-milities zijn. De 5 geregistreeerde burgerdoden zijn slachtoffer van schietincidenten door regionale gewapende clanmilities. Voor november 2024 worden in Togdheer 28.000 IDP's geteld die allen om veiligheidsredenen en binnen Togdheer een veiliger onderkomen zoeken. Het clangeweld begin november is de oorzaak van deze piek.

In **Sool** braken er in 2023 gevechten uit tussen de Somalilandse strijdkrachten en de lokale

Dhulbahanteclanmilities. Het geweld bereikte in februari 2023 een hoogtepunt toen clanleiders van de Dhulbahante de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uitriepen tot de onafhankelijke deelstaat SSC-Khaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid. Na april 2023 tekende zich een daling van het aantal incidenten af. Tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 werden er door ACLED nog maar 16 geweldincidenten geregistreerd waarvan de meerderheid vuurgevechten zijn tussen clanmilities onderling of tussen de SSC-militie en het Somalilands leger. Onder violence against civilians noteert ACLED schietincidenten op burgers door clanmilities of onbekende gewapende groepen. ACLED noteert in totaal 31 doden door het geweld in de regio Sool voor deze periode. De meeste doden telt ACLED onder battles, waaronder burgerdoden die door geweld tussen clanmilities als omstaanders worden getroffen. Er worden ook 3 burgers gedood door een regionale clanmilitie of een onbekende gewapende groep of schutter.

Wat betreft **Sanaag**, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de verslagperiode van 1 december 2023 tot en met 1 december 2024 tevens laag, met name 29. Het geregistreeerde geweld onder battles (14) bestaat voornamelijk uit geweld waarbij clanmilities betrokken zijn. Er is ook geweld tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en clanmilities opgetekend. Onder violence against civilians (15) noteert ACLED ook clangeweld. Er worden in totaal 44 dodelijke slachtoffers geregistreerd in de regio Sanaag door het geweld. De meeste doden registreert ACLED onder battles (30). Het gaat hier vooral om clanmilitieleden. Voor 1 incident noteert ACLED een burgerdode die als omstaander wordt gedood tijdens clangeweld in Ceerigaabo. De 14 burgerdoden die in deze verslagperiode worden geregistreerd, zijn het slachtoffer van een schietincident door een regionale clanmilitie, soms in het kader van clanwraak.

Niettegenstaande **Puntland** de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste geweldsincidenten van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio **Nugaal**. Tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 registreert ACLED 25 veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 11 onder de categorie battles. Het betreft interclangeweld, schietincidenten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling en schietincidenten tussen clans en de veiligheidsdiensten waarbij soms doden vallen. 14 incidenten worden gecategoriseerd onder violence against civilians. Het gaat over clangeweld waarbij het motief niet altijd gekend is en ook de dader(s). Daarnaast registreert ACLED ook geweld tegen burgers door de Puntlandse veiligheidsdiensten. ACLED noteert in totaal 10 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal door het geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Awdal, Wogooyi Galbeed, Togdheer, Sool, Sanaag en Nugaal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen, noch was zij vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van

- "- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;*
- van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".*

Verzoeker wijst op zijn kwetsbaarheid als minderjarige en betwist de motieven van de bestreden beslissing over de vluchtelingenstatus en over de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.2.2. Op 17 februari 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR *"International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia"* van september 2022;
- EUAA *"Country Guidance: Somalia"* van oktober 2025;
- EUAA *"Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation"* van mei 2025;
- EUAA *"Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments"* van 13 augustus 2025;
- COI Focus *"Somalië: Veiligheidssituatie"* van 25 maart 2025 (update)".

3.2.3. Op 24 februari 2026 dient verzoeker een aanvullende nota in waarbij hij volgende stukken voegt:

- "1. Schoolcarrière 2024-2025 en 2025-2026.*
- 2. Scholingsattest d.d. 16 september 2025.*
- 3. Schoolrapporten DASPA.*

4. Stagecontract

5. Deelname attest intersectioneel project d.d. januari – februari 2025.

6. Deelname project “Compagnons Bâtisseurs” in november 2024.

7. Deelname project “Compagnons Bâtisseurs” in juni 2025.

8. Deelname attest Collectif UMOYA in juli 2025.

9. Inschrijving voetbalclub.

10. Contract vakantiewerk augustus 2025.”

3.2.4. Ter zitting van 25 februari 2026 legt verzoeker een tweede aanvullende nota neer waarin hij een uiteenzetting geeft over de recente veiligheidssituatie in Somalië onder verwijzing naar landenrapporten en hij voegt hierbij een getuigenverklaring van 25 februari 2026 van zijn ‘peetvader’ (stuk 1).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging

behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt in dit verband het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

U verklaarde dat u kampt met psychische moeilijkheden omdat u bezorgd en eenzaam bent. U heeft slaapproblemen en nachtmerries (CGVS, p. 16). U legde een attest neer om dit te staven. Dit betreft geen medisch attest waaruit na een diepgaand medisch onderzoek blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van u asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat de getroffen maatregelen enkel het verloop van het persoonlijk onderhoud betreffen, maar dat zijn jonge leeftijd en maturiteit ook in acht moesten worden genomen bij de beoordeling van zijn verklaringen. De Raad verwijst in dit verband naar punt 3.3.5.4. van huidig arrest.

Verzoeker stelt ook dat hij kampt met psychische moeilijkheden en slaapproblemen, hij meent dat het voor zich spreekt dat het niet kunnen slapen het geheugen aantast en verwijst in dit verband naar literatuur over slaap.

De Raad stelt vast dat uit het voorgelegde psychologisch attest van 2 mei 2025 (administratief dossier, map met documenten, stuk 4) blijkt dat verzoeker slaapproblemen, nachtmerries en angsten heeft. De Raad volgt de commissaris-generaal dat dit geen attest betreft waaruit na medisch onderzoek zou blijken dat verzoekers cognitief geheugen dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure.

In dit attest wordt geen uitspraak gedaan over de precieze aard en de ernst van verzoekers problemen, over de (mogelijke) invloed op zijn dagdagelijks functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze een invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. Meer in het bijzonder wordt nergens in deze attesten enige melding gemaakt van een aantasting van verzoekers geheugen en/of zijn cognitieve vermogens die het voor hem zou bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Aldus wordt in het neergelegde attest nergens aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

Het louter verwijzen naar vakliteratuur over slaap van pubers, zonder dat dit op verzoeker persoonlijk betrokken wordt, doet hieraan geen afbreuk.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een normale manier op alle gestelde vragen kon antwoorden en blijkt niet dat hij moeite had om zich bepaalde zaken te herinneren.

De motieven in dit verband blijven onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen problemen die aan de basis van zijn vervolgingsvrees liggen:

- (i) er worden bedenkingen gemaakt bij verzoekers bewering dat hij tot de minderheidsclan Gabooye behoort:
- ondanks de beledigingen en armoede ging verzoeker gedurende zeven jaar naar school en volgde hij nog een computercursus;
 - verzoeker verklaarde enerzijds dat hij in 2021 gestopt zou zijn met school wegens de pesterijen en financiële problemen, anderzijds vermeldt het certificaat van zijn computercursus dat hij deze volgde van 1 mei 2021 tot oktober 2022; dat verzoeker als lid van een minderheidsclan en zonder geld hier kon gaan studeren, houdt geen steek en doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid;
 - het is niet aannemelijk dat verzoeker in zijn vrije tijd telkens nog mee ging voetballen, dat hij vooraan in de klas uitleg mocht geven en dat hij toegang had tot een klein voetbalstadion met kunstgras, als hij constant zou zijn aangevallen door de andere kinderen; dit ondermijnt nogmaals zijn verklaringen over het behoren tot een minderheidsclan;
- (ii) gezien het feit dat verzoeker tot een minderheidsclan zou behoren, niet geloofwaardig wordt bevonden, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de andere vervolgingsproblemen die verzoeker inroept. Inzake deze problemen wordt nog het volgende opgemerkt:
- verzoeker verklaarde dat zijn zus verkracht werd door F. en daarna zelfmoord pleegde, waarna verzoekers vader F. doodde; gezien F. tot een meerderheidsclan behoorde had F. meer waarde dan verzoekers zus en viseerde de familie van F. verzoekers familie: omdat verzoekers relaas over het behoren tot een minderheidsclan niet geloofwaardig is, is het niet aannemelijk dat verzoeker om deze reden vervolgd wordt;
 - verzoekers vader was het doelwit en bij gebrek aan verzoekers vader werd verzoeker doelwit; intussen verblijft verzoekers vader opnieuw bij zijn gezin op het platteland in Burao; het houdt geen steek dat verzoeker voor zijn leven zou moeten vrezen nu het gezin, inclusief zijn vader die het oorspronkelijke doelwit was, daar nog woont;
 - het is niet aannemelijk dat het gezin daar al twee jaar woont zonder aangevallen te worden door de clan van F.; het is niet aannemelijk dat verzoeker via via vanuit België de locatie van zijn familie kon achterhalen, maar dat de clan van F. deze locatie niet zou kunnen vinden;
 - dat verzoekers familie zich zo dicht in de buurt van de stad schuilhoudt, valt niet te rijmen met het gegeven dat ze voor hun leven vrezen;
- (iii) verzoeker toont niet aan waarom het voor hem gezien zijn verblijf in België, onmogelijk zou zijn om zich in Somalië terug aan te passen aan de plaatselijke maatschappij en cultuur; hij ging er naar school en is vertrouwd met de normen en waarden van de samenleving; hij heeft er nog steeds contacten en een netwerk;
- (iv) de documenten die verzoeker neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen;
- (v)) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de veiligheidssituatie in de stad Burao van het district Togdheer in Somaliland beoordeeld. De zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland kennen relatieve vrede en stabiliteit. Er kan niet worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Awdal, Wogooyi Galbeed, Togdheer, Sool, Sanaag en Nugaal zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter

verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoeker verklaart bij een terugkeer naar Somalië te vrezen te worden vervolgd door de (meerderheids)clan van F. Deze persoon had verzoekers zus verkracht waarna zij zelfmoord pleegde. Verzoekers vader doodde daarop deze F. De clan van F. viseerde daarom verzoekers vader, en nadat deze gevlucht was, verzoeker zelf. Verzoekers familie maakt deel uit van een minderheidsclan. Om deze reden werd verzoeker ook sinds zijn kindertijd gediscrimineerd, beledigd en geslagen.

3.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. In de bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat verzoeker behoort tot de minderheidsclan Gabooye.

Verzoeker verduidelijkt in het verzoekschrift dat hij niet naar een private maar naar een publieke school ging, die gratis was en gefinancierd werd door een NGO. Er werd enkel aan de ouders een beetje geld gevraagd voor het schoonmaken van de gebouwen. Verzoeker was als oudste het enige kind dat mocht gaan. Hij wijst erop dat uit landeninformatie blijkt dat Gabooye in het algemeen wel toegang hebben tot educatie, maar gelimiteerd.

De Raad stelt vast dat deze uitleg in het verzoekschrift niet strookt met verzoekers verklaringen. Verzoeker verklaarde immers dat hij moest betalen voor school: *“Er zijn verschillende scholen in de stad, zowel privé als van de overheid. Bij ons in de buurt lagen verschillende scholen, de fee was tussen 20 en 25 dollar. De overheidsscholen waren goedkoper dan privé scholen. Ik ging naar een overheidsschool omdat het goedkoper was. Er waren wel scholen in de buurt die privé waren, ik kon het niet betalen dus ging ik verder, een of anderhalve km verder. Mijn school heet qadi mohamud.”* (NPO, p. 8). *“Ik ben uiteindelijk gestopt door financiële moeilijkheden en andere redenen. Als ik de fee niet betaalde werd ik buiten gestuurd. De bedoeling was niet om aan de leerlingen geld te vragen maar de leerkrachten vroegen het toch, als ik niet betaalde werd ik buiten gestuurd. Ik werd gevraagd om mijn ouders te halen, soms kwamen ze zeggen dat ze later zouden betalen”* (NPO, p. 10).

Uit verzoekers verklaringen blijkt dus dat er wel degelijk betaald moest worden voor de school en blijkt niet dat er enkel geld werd gevraagd voor het schoonmaken van de gebouwen. De Raad ontwaart dit gegeven nergens in verzoekers verklaringen.

Verzoeker vervolgt dat hij niet elke dag werd lastig gevallen en dat er moeilijke en minder moeilijke dagen waren. De Raad stelt opnieuw vast dat dit niet strookt met verzoekers verklaringen, die meermaals vermeldde dat hij *“elke dag”* (NPO, p. 6) *“dagelijks”* (NPO, p. 8) werd gediscrimineerd of beledigd. Wat er ook van zij, er moet rekening worden gehouden met het geheel van de motieven van de bestreden beslissing en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen, maar dit wel is in samenhang met de overige motieven.

Inzake de computercursus legt verzoeker in het verzoekschrift uit dat zijn vader de eigenaar van de school kende en dat verzoeker gratis mocht gaan, zonder de vereiste tien dollar per maand te betalen. Lang geleden had verzoekers vader voor de directeur gewerkt. De Raad stelt vast dat dit louter een uitleg achteraf is die verzoeker zelf nooit heeft vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud. Daar sprak verzoeker enkel over het werk van zijn vader als schoenhersteller, wat typisch zou zijn geweest voor hun (vermeende) minderheidsclan (NPO, p. 12) en over het volgen van deze cursus nadat hij gestopt was met school (NPO, p.17). Verzoekers niet gestaafde uitleg achteraf doet geen afbreuk aan de motieven in dit verband.

Inzake de discriminatie en beledigingen stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij bleef voetballen en zwemmen met de andere kinderen, er was immers niets te doen in het dorp en sommige dagen waren moeilijker dan andere. De Raad stelt vast dat dit ook louter een uitleg achteraf betreft. Daarbij rijst ook de vraag waarom verzoeker dan, in tegenstelling tot zijn broers en zussen en andere kinderen van de minderheidsclan wel naar school bleef gaan en bleef voetballen (NPO, p. 6, p. 8). Mocht verzoeker werkelijk ernstig gediscrimineerd en gepest worden, is te veronderstellen dat hij zou handelen zoals hij verklaarde dat zijn broers en zussen en de andere kinderen van de minderheidsclan handelden, namelijk niet naar school gaan.

Inzake de voorgelegde foto's stelt verzoeker in het verzoekschrift dat verweerders conclusies geen steek houden: het klaslokaal is zeer rudimentair en armzalig, uit het feit dat hij vooraan in de klas uitleg mocht geven, kan niet worden afgeleid dat hij niet gediscrimineerd werd, uit de foto van het voetbalveld blijkt dat verzoeker geen schoenen aanheeft, wat erop wijst dat zijn familie geen geld had om voetbalschoenen te kopen. De Raad stelt vast dat deze foto's (administratief dossier, map met documenten, stuk 2, foto's) weergegeven dat verzoeker uitleg geeft aan een bord in een klaslokaal en dat hij op kunstgras in een stadion staat met blote voeten. De vaststelling van de commissaris-generaal in dit verband "*Ook uit uw foto's blijkt dat u vooraan in de klas uitleg mocht geven en dat u toegang had tot een klein voetbalstadion met kunstgras*" is niet verkeerd of subjectief. De commissaris-generaal verbindt dit met het feit dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij, ondanks de discriminatie, toch ging voetballen en zwemmen samen met andere kinderen. De Raad wijst op hetgeen hierboven in dit verband wordt gesteld. Verzoekers kritiek op het oordeel van de commissaris-generaal over deze foto's doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker besluit dat de conclusie van de commissaris-generaal dat hij niet tot een minderheidsclan zou behoren, uiterst voorbarig is en eenzijdig gemotiveerd. Verzoeker wijst erop dat hij veel zaken wel kon vermelden, dat hij voorbeelden gaf over de slechte behandeling van hem en zijn familie en dat hierover verder geen vragen werden gesteld, zodat verzoeker er mocht van uit gaan dat hierover niet getwijfeld werd. Nu dit wel het geval is, had verzoeker uitgenodigd moeten worden om hierover uitleg te geven tijdens een nieuw persoonlijk onderhoud.

Betreffende de zaken die verzoeker wel kon vermelden (clanlijn, regio van verblijf van zijn clan, welke beroepen typisch zijn voor zijn clan, discriminatie) stelt de Raad vast dat dit eenvoudig in te studeren kennis betreft of mogelijk algemeen gekende informatie is voor een Somalische onderdaan. Inzake de discriminatie wordt verwezen naar wat hierboven gesteld wordt. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op afdoende wijze is gehoord en uit de stukken van het administratief dossier (map met documenten, stuk 7) blijkt dat hij opmerkingen heeft gegeven op de notities van het persoonlijk onderhoud, waarmee rekening werd gehouden. Verzoekers kritiek doet bijgevolg geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

3.3.5.4. Inzake de aangevoerde vervolgingsproblemen stelt de commissaris-generaal dat deze niet geloofwaardig zijn.

In het verzoekschrift legt verzoeker uit dat zijn familie op dit moment in uiterst precare omstandigheden leeft, ze leven in het geheim als nomaden. Via K., een meisje dat tot zijn maternale familie behoort en tot dezelfde clan, vernam verzoeker waar zijn familie is. De familie van F. weet niet waar verzoekers familie zich bevindt. Verzoeker verwijst naar zijn afgelegde verklaringen. Wat het platteland betreft, voegt verzoeker een screenshot van Google Maps toe waaruit volgens hem blijkt dat er helemaal niets is in de omstreken van de stad Burao en dat het voor de familie van F. onbegonnen werk zou zijn om de regio rond de stad uit te kammen. Verzoeker verwijst ook naar informatie van de EUAA en UNHCR waaruit blijkt dat problemen van bloedwraak wel degelijk ernstige problemen zijn in Somalië en Somaliland. Verzoeker wijst erop dat gezien hij tot de Gabooye behoort, hij niet op de bescherming van zijn clan kan rekenen en dat verkrachting en gendergerelateerd geweld een ernstig probleem is in Somaliland. Verzoeker besluit dat de problemen en het conflict waarin zijn familie verwickeld geraakte, niet ernstig worden geanalyseerd. Verzoeker bevestigt dat zijn verklaringen overeenstemmen met de beschikbare informatie.

De Raad stelt vast dat het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen, zonder rekening te houden met het oordeel van de commissaris-generaal hierover, geen afbreuk doet aan de motieven over deze verklaringen. De loutere verwijzing naar Google Maps over het platteland in de omgeving van verzoekers woonplaats, waar zijn familie zich nu zou bevinden, betreft ook een loutere verderzetting en bevestiging van zijn afgelegde verklaringen die de commissaris-generaal ongeloofwaardig heeft bevonden. Verzoeker gaat in het geheel niet in op deze gefundeerde en geargumenteerde motieven. Met zijn algemene uitleg kan verzoeker geen afbreuk doen aan deze pertinente motieven zoals hierboven weergegeven onder punt 3.3.4.1. Door ten slotte louter te verwijzen naar landeninfo en te stellen dat zijn verklaringen hiermee overeenstemmen, kan verzoeker evenmin afbreuk doen aan de concrete en pertinente motieven van de commissaris-generaal over de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Waar verzoeker in het verzoekschrift in het algemeen stelt dat zijn jonge leeftijd en maturiteit ook in acht moesten worden genomen bij de beoordeling van zijn verklaringen, stelt de Raad vast dat dit het geval is. Verzoeker werd gehoord door een gespecialiseerde protection officer en uit de notities van het onderhoud blijkt dat verzoeker op normale wijze verklaringen heeft kunnen afleggen, die op een correcte wijze werden beoordeeld in de bestreden beslissing. Er blijkt niet dat verzoeker omwille van zijn jeugdige leeftijd bepaalde zaken niet kon uitleggen of bepaalde vragen niet begreep. Verzoeker duidt niet op concrete wijze aan welke van zijn verklaringen verkeerd zouden zijn weergegeven of geïnterpreteerd omwille van zijn jonge leeftijd.

3.3.5.5. In de bestreden beslissing wordt vervolgens gemotiveerd over verzoekers verblijf in België en de vrees die hij daaruit zou putten:

“Voorts wees u er op dat u 14 jaar was toen u vertrok en dat u reeds meer dan twee jaar in België bent. U leert hier de taal en probeert te integreren (CGVS, p. 16-17). U legde attesten neer van activiteiten waar u in België aan deelnam. U toont echter niet aan dat of waarom het voor u onmogelijk of onoverkomelijk zou zijn om zich, wanneer u zich naar Somalië zou begeven, aan te passen aan de plaatselijke maatschappij en cultuur. Bovendien moet worden opgemerkt dat u in Somalië naar school ging en dus vertrouwd was met de normen en waarden van de samenleving (CGVS, p. 6). U heeft verder nog steeds contacten in Somalië, aan wie u documenten en informatie over uw gezinsleden opvraagt. Uw netwerk kan u dan ook bijstaan in geval van terugkeer naar uw land. Er kan geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit uw verblijf en integratie in België.”

In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij ondervraagd werd over zijn integratie in België, maar dat hem geen vragen werden gesteld over zijn verwestering. Verzoeker benadrukt dat mocht hij plots, meer dan twee jaar later, terug in Somalië verschijnen, zijn aanwezigheid niet onopgemerkt zou blijven. Hij verliet Somalië in 2023, verblijft al enige tijd in België en kon hier integreren, onder meer dankzij zijn scholing. Verzoeker wijst erop dat niet met zekerheid kan worden gesteld dat hij in Somalië over een netwerk beschikt, aangezien hij sinds zijn vertrek geen rechtstreeks contact had met zijn familie of met K. Verzoeker verwijst naar landeninfo over terugkeerders zonder netwerk in Zuid en Centraal Somalië. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad. Verzoeker stelt dat hij op zestienjarige leeftijd toekwam in België, dat zijn verblijf in Europa sinds zijn zestien jaar een bijkomende vrees uitmaakt. Hij leerde de taal en de Belgische cultuur kennen via zijn scholing en heeft verschillende hobby's zoals voetbal en atletiek, hij bezoekt een jeugdhuis in de buurt van zijn opvangcentrum. Hij heeft zich verschillende gewoonten en gebruiken eigen gemaakt die onverenigbaar zijn met de Somalische; daardoor riskeert hij gestigmatiseerd te worden door zijn clan en de bevolking in zijn dorp. Hij riskeert ook omwille van zijn langdurige afwezigheid uit het land en verblijf in Europa in het vizier van Al-Shabaab te komen.

In zijn aanvullende nota van 24 februari 2026 benadrukt verzoeker opnieuw zijn integratie in de Belgische samenleving. Hij voegt volgende stukken bij en verwijst naar rechtspraak van de Raad:

1. *Schoolcarrière 2024-2025 en 2025-2026.*
2. *Scholingsattest d.d. 16 september 2025.*
3. *Schoolrapporten DASPA.*
4. *Stagecontract*
5. *Deelname attest intersectioneel project d.d. januari – februari 2025.*
6. *Deelname project “Compagnons Bâtisseurs” in november 2024.*
7. *Deelname project “Compagnons Bâtisseurs” in juni 2025.*
8. *Deelname attest Collectif UMOYA in juli 2025.*
9. *Inschrijving voetbalclub.*
10. *Contract vakantiewerk augustus 2025.”*

In zijn aanvullende nota van 25 februari 2026 voegt verzoeker een getuigenverklaring bij van 25 februari 2026 van verzoekers 'peetvader' (stuk 1).

Uit deze stukken blijkt dat verzoeker de DASPA-klas mocht verlaten en in het vierde middelbaar zit richting Sociale Technieken. De Franse taal blijft moeilijk, maar hij blijft zijn uiterste best doen. De leerkrachten lovend zijn over verzoekers inzet, omdat hij een stage miste, haalde hij dit vrijwillig in tijdens de schoolvakantie, hij neemt deel aan allerlei andere activiteiten om de Belgische samenleving beter te leren kennen en zijn integratie te vereenvoudigen, hij voetbalt. Verzoekers 'peetvader' (ze hebben elkaar leren kennen via de organisatie Umoya in april 2025) schrijft een lovende getuigenis over verzoeker. Hij woont in Brussel en verzoeker komt ongeveer twee maal per maand een weekend naar Brussel. Ze hebben samen een loopwedstrijd in Schaarbeek gelopen en verzoeker voetbalt er ook. Verzoeker is zeer geïnteresseerd en uiterst respectvol. Dankzij verzoeker heeft hij een Afrikaans restaurant en een wijkje in de buurt ontdekt. Verzoeker wil hogere studies volgen.

A. Landeninformatie

Terugkeerders uit het Westen worden niet vermeld als risicoprofiel in de EUAA “Country Guidance Somalia” van oktober 2025. Wel wordt melding gemaakt van volgend profiel, met name Somaliërs die lange tijd verbleven hebben in buurlanden of in andere landen in de regio (vb. Jemen en Kenia) (p. 69). De behandeling van terugkeerders met dit profiel komt over het algemeen echter niet neer op vervolging zodat er ook geen gegronde vervolgingsvrees kan worden aangenomen.

Het loutere profiel als 'terugkeerder uit het Westen' volstaat dus niet om aan te nemen dat hij of zij in Somalië dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd. Wel kunnen terugkeerders mogelijk worden beticht van het overschrijden van sociale en religieuze wetten en moet in dit verband rekening worden gehouden met het risicoprofiel van personen die sociale en religieuze wetten of principes hebben overtreden dan wel hiervan worden beticht (EUAA *"Country Guidance Somalia"*, oktober 2025, p.42-45). Voor dit profiel wordt een onderscheid gemaakt tussen personen die sociale en religieuze wetten of principes overschrijden binnen door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden (p. 42), enerzijds, en in gebieden buiten de controle van Al-Shabaab (p. 43), anderzijds.

Met betrekking tot gebieden buiten de controle van Al-Shabaab, waaronder gebieden in Zuid-Centraal-Somalië alsook Puntland en Somaliland, wordt het volgende overwogen.

In gebieden buiten de controle van Al-Shabaab blijkt uit de landeninformatie dat dit profiel vooral slaat op afvalligen, bekeerlingen, godslasteraars, personen die behoren tot een religieuze minderheid, personen die hudud misdrijven hebben begaan of daarvan worden beticht en andere personen die worden beschouwd als overtreders van morele normen. Volgens de landeninformatie zijn weinig meldingen te vinden van specifieke incidenten waarbij terugkeerders in Somalië worden geïdendeerd wegens hun 'verwesterd gedrag'. Buiten de door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden bestaan er officieel geen beperkingen op culturele activiteiten zoals muziek, bioscoopbezoek of andere evenementen. Somaliërs kunnen na een verblijf in het buitenland terugkeren met gewoonten die als vreemd of religieus/moreel onaanvaardbaar worden beschouwd binnen de Somalische en islamitische cultuur. Personen die zich 'ongepast' gedragen - bijvoorbeeld door alcohol- of drugsgebruik - lopen een hoog risico om de steun van hun familie te verliezen en langdurige sociale druk of stigmatisering te ervaren. Volgens verschillende bronnen hangt de reactie van familie of clan af van hoe bereid een terugkeerder is om dit gedrag op te geven. Volledige verstoting komt weinig voor, maar er zijn gevallen bekend waarbij mensen met 'slechte gewoonten' uit hun sociale netwerk werden gezet en zelfs in een psychiatrisch ziekenhuis belandden. Andere bronnen melden dat sociale druk kan leiden tot verslaving en dat sommige personen vervolgens worden opgesloten in religieuze rehabilitatiecentra, waar zowel fysieke als psychologische mishandeling voorkomt (zie EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus*, mei 2025, p. 45-50; EASO, *COI Information Report Somalia Targeted profiles*, september 2021, p. 52-55).

Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt voor personen die andere sociale of religieuze wetten/voorschriften overtreden of als dusdanig gepercipieerd worden in gebieden buiten de controle van Al-Shabaab, in de EUAA *"Country Guidance Somalia"* van oktober 2025 terecht overwogen dat bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat om te worden blootgesteld aan vervolging, rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals:

- het behoren tot een religieuze minderheid: religieuze minderheden zoals christenen en personen die geen religie aanhangen of die worden beschouwd als of verdacht van bekering weg van de islam, lopen een groter risico op vervolging;
- aard en zichtbaarheid van de handeling: de aard van de specifieke norm die is overtreden en de (vermeende) ernst en mogelijke herhaling van een dergelijke overtreding kunnen van invloed zijn op het risico. Zo kan overspel bijvoorbeeld als een ernstiger overtreding worden beschouwd dan het gebruik van khat. Bovendien kan het publieke karakter van de activiteit een verzoeker aan een hoger risico blootstellen (bijvoorbeeld de handel in khat in vergelijking met het gebruik ervan);
- gebied van herkomst en operationele capaciteit van Al-Shabaab: Al-Shabaab bestraft overtredingen in gebieden buiten hun controle, met name in Lower Shabelle, Bay en Lower Juba. Gezien de beperkte operationele capaciteit van Al-Shabaab in Somaliland, lopen personen die andere sociale normen overtreden een lager risico (p. 44-45).

Gelet op het geheel dat voorafgaat, besluit de Raad dat in het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoek(st)er om bij terugkeer naar Somalië te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering, die in casu valt onder een (toegeschreven) overschrijding van sociale of religieuze wetten of principes, een individuele beoordeling zich opdringt waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren.

B. Toepassing

Vooreerst wordt erop gewezen dat verzoeker geen vrees lijkt te putten uit zijn verblijf en integratie in België. Verzoeker stelt dat hij daarover niet ondervraagd werd, maar verduidelijkt noch in zijn verzoekschrift, noch in zijn aanvullende nota's welke concrete vrees hij zou putten uit zijn verblijf in het westen. Hij beperkt zich tot de vaststellingen dat bij eventuele terugkeer "zijn aanwezigheid niet onopgemerkt (zou) blijven", dat niet met zekerheid kan gesteld worden dat hij nog een netwerk heeft in Somalië, dat hij riskeert gestigmatiseerd te worden door zijn clan en de bevolking in zijn dorp, dat hij in het vizier zou komen van Al-Shabaab.

Er dient op gewezen te worden dat verzoeker verklaarde afkomstig te zijn uit Burao in de provincie Togdheer in Somaliland en dat dit niet betwist wordt in de bestreden beslissing. In de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 17 februari 2026 wordt over de algemene veiligheidssituatie in Somaliland met daarin de regio Togdheer het volgende gesteld:

“Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland in het noorden van Somalië een relatieve vrede en stabiliteit kent. De regio's Sool en Sanaag en het district Buuhoodle in de regio Togdheer worden betwist tussen Puntland en Somaliland. In juli 2024 was er in Somaliland een opflakking van geweld tussen clanmilities en de regeringstroepen over de nakende verkiezingen maar een bemiddeling door clanoudsten bracht hier een eind aan. Op 13 november 2024 werd Abdirahman Mohamed Abdullahi “Irro” (Somaliland National Party/Waddani) verkozen tot de zesde Somalilandse president. Deze directe verkiezingen verliepen transparant en vreedzaam. De drie regio's Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer in Somaliland, met uitzondering van de stad Buuhoodle, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. (...) Op 15 mei 2025 braken er in Burao, de hoofdstad van de regio Togdheer, protesten uit tegen de geplande vrijlating van SSC-Khatumo-gevangenen. Veiligheidstroepen onderdrukten de demonstraties met geweld, wat resulteerde in minstens 6 doden en meer dan 30 gewonden en de tijdelijke arrestatie van honderden personen.”

De Raad stelt vast dat verzoeker afkomstig is uit Somaliland in het noorden van Somalië en dat de informatie die verzoeker vermeldt over terugkeerders naar Zuid en Centraal Somalië (p.14 verzoekschrift) bijgevolg niet ter zake dienend is. Ook de verwijzing naar het feit dat hij bij terugkeer in het vizier zou komen van Al-Shabaab is niet ter zake dienend gezien verzoekers regio Togdheer (met uitzondering van de stad Buuhoodle, waaruit verzoeker niet afkomstig is, hij is afkomstig uit Burao) volledig onder controle staat van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Verzoeker brengt geen gegevens bij waaruit zou blijken dat Al-Shabaab aanwezig is in zijn regio, hij heeft daarover evenmin iets verklaard. Op de vraag of het niet gevaarlijk was om verzoekers zus alleen over straat te laten lopen, antwoordde verzoeker *“Het is niet gevaarlijk in Somaliland”* (NPO, p. 12). Verzoeker verklaarde tevens *“Nee geen grote problemen, Somaliland is veilig. Het is er wel goed daar in veiligheid, maar wel veel corruptie”* (NPO, p. 20).

Bijgevolg dienen verzoekers verklaringen over zijn verblijf in het Westen enkel onderzocht te worden in het kader van zijn verklaringen dat hij bij terugkeer riskeert gestigmatiseerd te worden door zijn clan en de bevolking in zijn dorp. Zoals reeds gesteld heeft verzoeker geen andere concrete vrees in dit verband aangehaald.

Het louter hebben verbleven in een westers land is in beginsel geen afdoende reden om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Het komt aan verzoeker toe om concreet aan te tonen dat hij, omwille van zijn verblijf in het Westen, zal worden gezien als een 'verwester' persoon, dit is iemand die de sociale of religieuze wetten of principes heeft overschreden.

Uit de stukken die verzoeker voorlegt, blijkt dat hij in België naar school gaat, Frans leert, voetbalt, deelneemt aan allerlei socio-culturele activiteiten, vrijwillig een stage gedaan heeft, door zijn leerkrachten geapprecieerd wordt en een zeer goede band heeft met zijn 'peetvader', bij wie hij twee weekends per maand gaat logeren. Verzoeker wil hogere studies volgen.

Wat betreft zijn wens om te studeren, duidt verzoeker niet aan waarom dit voor hem bij terugkeer naar Somalië niet mogelijk zou zijn. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen redenen waarom verzoeker niet in Somalië zou kunnen studeren en werken en een toekomst opbouwen. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker in Somalië naar school ging gedurende zeven jaar, tot in 2021 toen hij ongeveer 13 of 14 jaar was. Daarna deed hij nog een computercursus aan het Orbit International College van mei 2021 tot oktober 2022 waarvan hij een certificaat haalde. Inzake zijn sportieve activiteiten stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij in Somalië reeds veel voetbalde (NPO, p. 6, p. 10).

Verzoeker heeft geen melding gemaakt van en uit de stukken die hij voorlegt blijkt niet dat hij gedrag vertoont dat in zijn regio - die niet onder controle staat van Al-Shabaab - normoverschrijdend wordt beschouwd.

Verzoeker is opgegroeid en gevormd in Somalië waar hij heeft gewoond van zijn geboorte tot zijn vertrek op veertienjarige leeftijd. Hij kwam aan in België op zestienjarige leeftijd. Er zijn geen redenen waarom verzoeker zich niet opnieuw zou kunnen aanpassen aan het leven in Somalië in zijn regio van herkomst. De duur van zijn verblijf in België alsook zijn activiteiten alhier, zijn niet van die aard dat kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met Somalië, niet langer bekend zou zijn met de aldaar geldende normen en waarden en niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Uit wat voorafgaat blijkt verder niet dat verzoekers verblijf en ervaringen in België hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België

waarden of gedragingen heeft ontwikkeld waarmee hij zich daadwerkelijk vereenzelvigd en die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn.

Verzoeker heeft nog contact met zijn familie (zijn ouders, zijn zussen en broers) via een tussenpersoon (NPO, p. 7), zodat niet kan worden vastgesteld dat hij zou terugkeren naar een gebied zonder sociale banden. Waar verzoeker in het verzoekschrift wijst op het feit dat de situatie van zijn familie onduidelijk is, doet dit geen afbreuk aan het feit dat verzoeker er contact mee kan hebben. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Somalië niet meer zou beschikken over een sociaal netwerk dat hem kan opvangen. In casu ontwaart de Raad geen uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor dient te worden besloten dat hij zich niet meer zou willen of kunnen aanpassen aan de Somalische samenleving, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Verzoeker laat ook na, gelet op zijn individuele omstandigheden en zijn sociale netwerk, om in concreto aan te tonen dat of waarom het voor hem onmogelijk of onoverkomelijk zou zijn om, wanneer hij naar Somalië zou terugkeren, zich opnieuw in te passen in de plaatselijke maatschappij en cultuur. Hij toont evenmin concreet aan waarom zijn clan en de lokale bevolking hem zouden stigmatiseren.

Er zijn geen redenen om aan te nemen dat verzoeker niet opnieuw zal kunnen integreren en functioneren in zijn regio en niet zijn leven aldaar terug kan opnemen.

Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker een gegronde vrees omwille van een terugkeer uit het Westen niet aannemelijk, noch maakt hij, gelet op zijn individuele omstandigheden, aannemelijk dat hij bij terugkeer dient te vrezen voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering, d.i. een (toegeschreven) overschrijding van sociale en religieuze wetten of principes.

3.3.5.6. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Uit wat voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen hij in het verzoekschrift betoogt, niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.6.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, moet er derhalve sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie in zijn aanvullende nota van 17 februari 2026:

“Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot zijn herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Togdheer, te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland in het noorden van Somalië een relatieve vrede en stabiliteit kent. De regio's Sool en Sanaag en het district Buuhoodle in de regio Togdheer worden betwist tussen Puntland en Somaliland. In juli 2024 was er in Somaliland een opflakking van geweld tussen clanmilities en de regeringstroepen over de nakende verkiezingen maar een bemiddeling door clanoudsten bracht hier een eind aan. Op 13 november 2024 werd Abdirahman Mohamed Abdullahi “Irro” (Somaliland National Party/Waddani) verkozen tot de zesde Somalilandse president. Deze directe verkiezingen verliepen transparant en vreedzaam.

De drie regio's Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer in Somaliland, met uitzondering van de stad Buuhoodle, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten en het laagste aantal slachtoffers. In de regio Awdal was er in mei 2023 sprake van gewelddadigheden tussen demonstranten en veiligheidstroepen nadat een Somalische off duty politieagent werd gedood door de Somalilandse politie. Het geweld in Wogooyi Galbeed bestond uit botsingen tussen de Somalilandse strijdkrachten, de Gacaan Libaah-militie die zich verzet tegen de Somalilandse administratie, en clanmilities. Op 15 mei 2025 braken er in Burao, de hoofdstad van de regio Togdheer, protesten uit tegen de geplande vrijlating van SSC-Khatumo-gevangenen. Veiligheidstroepen onderdrukten de demonstraties met geweld, wat resulteerde in minstens 6 doden en meer dan 30 gewonden en de tijdelijke arrestatie van honderden personen.

In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED in Awdal en Wogooyi Galbeed tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 respectievelijk twee en vijf veiligheidsincidenten registreert. In de regio Togdheer vinden er 16 incidenten plaats. Het gaat voornamelijk om incidenten waarbij het Somalilandse leger, soms met de hulp van de Sool Sanaag en Bari (SSB)-militie, en de SSC militie betrokken zijn. Er worden ook enkele clangevechten genoteerd tussen de milities van de Dhulbahante- en de Habar Jeclo-clans. ACLED noteert voor deze verslagperiode 42 dodelijke slachtoffers in Togdheer, waarvan de meerderheid (37) clanmilitieleden en leden van de SSC- en SSB-milities zijn. De 5 geregistreerde burgerdoden zijn slachtoffer van schietincidenten door regionale gewapende clanmilities.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED in Awdal 7 veiligheidsincidenten registreert tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 resulterend in 1 dodelijk slachtoffer. In Wogooyi Galbeed worden voor dezelfde periode 18 veiligheidsincidenten geregistreerd met 27 dodelijke slachtoffers als gevolg en in de regio Togdheer 24 veiligheidsincidenten resulterend in 18 dodelijke slachtoffers. EUAA rekent het district Buuhoodle bij de regio Sool, waar in voornoemde COI Focus Buuhoodle onder de regio Togdheer wordt gebracht. Het aantal nieuw ontheemden bleef in Awdal en Wogooyi Galbeed laag. In Togdheer veroorzaakte clangeweld begin november 2024 een golf van IDP's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er in de regio's Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer geen reëel risico bestaat dat een burger het slachtoffer wordt van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, ligt in dezelfde lijn als deze waarnaar in de aanvullende nota wordt verwezen. De Raad sluit zich aan bij deze beoordeling door de commissaris-generaal.

3.3.6.3. Verzoeker toont, gelet op het voorgaande, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het standpunt dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3.3.10. Kindvriendelijke samenvatting

In deze zaak verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen jouw beroep. Dat wil zeggen dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen definitief is. Je krijgt geen bescherming als vluchteling en ook geen subsidiaire bescherming in België.

Hieronder zal de Raad zijn uitspraak samenvatten op een manier die jij als jongere van zeventien jaar kan begrijpen, al dan niet met bijstand van een volwassene.

De rechter heeft jouw dossier met veel zorg bekeken.

De rechter stelt vast dat je verklaart te behoren tot een minderheidsclan en daardoor gediscrimineerd te worden. Ook heeft jouw familie een probleem van bloedwraak: je zus werd verkracht door iemand van een meerderheidsclan en heeft daarna zelfmoord gepleegd, je vader heeft de dader vermoord. Daarom wil de meerderheidsclan jouw vader of jou vermoorden.

De rechter stelt vast dat je goede inspanningen hebt geleverd om antwoorden te geven op de vragen die werden gesteld door de commissaris-generaal. De rechter steunt zich op de antwoorden die je hebt gegeven. De rechter oordeelt dat jouw verklaringen over de discriminatie omdat je zou behoren tot een minderheidsclan niet geloofwaardig zijn. Ook het verhaal over de bloedwraak is niet geloofwaardig. Daarom kan jou de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Je kan ook subsidiaire bescherming krijgen wanneer er, los van jouw vluchtrelaas, in jouw land of regio willekeurig geweld is waardoor jouw leven in gevaar zou zijn. De situatie in Thoghdeer in Somaliland werd onderzocht en de rechter oordeelt dat jij geen subsidiaire bescherming kan krijgen.

De rechter houdt rekening met jouw verklaringen dat je al sinds juli 2024 in België bent, je hier naar school gaat, in een voetbalploeg bent ingeschreven, dat je gewoon bent geraakt aan de Belgische cultuur en dat je goede inspanningen levert om je te integreren. De rechter begrijpt dat dit een moeilijke situatie is voor jou. Toch kan dit niet leiden tot een beschermingsstatus.

Tot slot stelt de rechter nog vast dat de commissaris-generaal haar beslissing zorgvuldig heeft genomen, en dat alle motieven duidelijk in de beslissing uitgelegd zijn.

Daarom volgt de rechter de beslissing van de commissaris-generaal dat je om deze redenen niet erkend kan worden als vluchteling en ook geen subsidiaire bescherming kan krijgen. De rechter hoopt dat deze samenvatting ervoor kan zorgen dat jij beter begrijpt waarom zij in jouw zaak tot deze beslissing is gekomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET